

РЕШЕНИЕ

№ 25665

гр. София, 25.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав, в
публично заседание на 01.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **4161** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е във връзка с подадена жалба от И. Д. Д. от [населено място] срещу решение рег. № 93-00-17/23.03.2026 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ (ИАМН) за предоставяне на достъп до обществена информация по заявление вх. № 93-00-17/11.03.2026 г.

В жалбата се излагат твърдения за незаконосъобразност на оспореното решение, като се поддържа, че същото само привидно предоставя достъп до поисканата информация, а всъщност е постановен частичен отказ, без надлежни законови основания и без да е извършена индивидуализирана преценка по всеки поискан документ. Посочва се, че административният орган незаконосъобразно е указал на жалбоподателката да отправи искането си за информацията по т. 1 и т. 2 от заявлението към други органи, въпреки че документите се съхраняват и в деловодната система на ИАМН. Като съществен порок на решението се сочи обстоятелството, че то не се съсредоточава върху обективния характер на исканата информация, а върху личността на заявителя с оглед на това, че е била изпълнителен директор на агенцията от 26.09.2023 г. до 27.02.2026 г.

Ответникът – изпълнителен директор на ИАМН, в писмено становище по случая излага подробни аргументи досежно неоснователността на жалбата. Посочва, че процесното заявление по ЗДОИ не е насочено към отделна конкретна информация, а към изключително широк кръг документи – всички доклади от проверки, цели административни преписки, справки за контролни производства, копия от АУАН и НП, вътрешни правила и заповеди за период над три години. Твърди, че заявителят следва да конкретизира информацията, която иска да узнае, защото в

противен случай органът не може да прецени точно основанията за предоставяне или отказ.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, приема от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало във връзка с подадено заявление вх. № 93-00-17/11.03.2026 г. от И. Д. до изпълнителния директор на ИАМН, с което на основание ЗДОИ е поискала да ѝ бъде предоставена следната информация:

1. Заверено копие на всички доклади от извършени проверки (от вътрешен одит към МЗ, Инспекторат към МЗ, АДФИ, Сметна палата, ДАНС, ГДНП и други) на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ за периода от януари 2023 г. до март 2026 г.

2. Заверено копие на целите административни преписки от извършваните проверки от описаните в т. 1 органи и за посочения в т. 1 период, включително и изпълнените препоръки в случай, че са давани такива;

3. Справка за извършените контролни производства за периода от януари 2023 г. до март 2026 г., съдържаща наименование на проверяваното лечебно заведение, направени констатации, издадени АУАН вследствие на всяка проверка и копие на издадените НП за посочения период.

4. Заверено копие на всички вътрешни правила и издадените във връзка с тях заповеди за периода от януари 2023 г. до март 2026 г.

С решение рег. № 93-00-17/23.03.2026 г. изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ предоставил достъп до исканата информация по следния начин:

- По т. 1 посочил, че доколкото в заявлението се изисква информация създадена и съхранявана от други органи, администриращи чувствителна информация, указал на заявителя да отправи своето запитване към органа, създал информацията, доколкото същата е обект на особен режим за предоставяне по см. на чл. 37, ал. 1 ЗДОИ;

- По т. 2 било посочено, че искането за заверени копия от административните преписки следва да се отправи към институциите, извършили проверките. Отбелязано било, че в качеството на изпълнителен директор на ИАМН жалбоподателката е била запозната с изготвените доклади/протоколи.

- По т. 3 се посочвало, че исканата информация за извършените контролни производства се съхранява на интернет страницата на ИАМН под формата на годишен доклад за дейността на ИАМН за съответната календарна година. Относно информацията, свързана с АУАН и НП се сочело, че тези два вида документи се връчват на нарушителя, свидетелите и наказващия орган, като не всяко трето незаинтересовано лице е оправомощено да получи или узнае тяхното съдържание.

- По т. 4 от заявлението се сочело, че не е налице надделяващ обществен интерес за предоставянето на исканата информация, тъй като същата по никакъв начин не може да допринесе за това обществото да си състави мнение за дейността на ИАМН.

С оглед така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Процесната жалба е допустима, като подадена от легитимирана страна, срещу подлежащ на обжалване административен акт и в срока за това.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – изпълнителният директор на ИАМН. Актът отговаря на законоустановените изисквания за форма и мотивираност - съдържа ясна разпоредителна част, изложени са фактическите и правни основания за издаването му. Не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила.

Актът е постановен и в съответствие с материалноправните разпоредби по следните съображения:

ЗДОИ урежда обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информация от обществения сектор. Съгласно чл. 2 от ЗДОИ, обществена информация по смисъла на закона е всяка информация свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Според чл. 9, ал. 1 от ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна - официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия (чл. 10), а служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл. 11).

Анализът на предвидената в ЗДОИ уредба сочи, че за да се осигури достъп до обществена информация, е необходимо не само да са налице предпоставките на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, но и информацията фактически да съществува, да е налична при компетентния да я създава и/или съхранява административен орган.

В случая съдът изцяло се солидаризира със становището на ответника, че поисканата от жалбоподателя информация (и то по всички четири точки от заявлението) не е конкретизирана в достатъчна степен, не е индивидуализирана по начин, който да позволява на задължения субект да извърши анализ за предпоставките и основанията за предоставянето ѝ. Същата представлява искане за получаване на масив от административни документи – доклади от проверки, административни преписки, контролни производства, вътрешни правила и то за период от три години, без да е посочено в каква връзка и с каква цел се иска този голям обем от писмени документи.

Следва да се отбележи, че ЗДОИ не създава абсолютно и неограничено право на достъп до всяка преписка/документ, който се намира у съответния задължен субект. Достъпът до обществена информация следва да се осъществява при зачитане на ограниченията за лични данни, права на трети лица, защитена тайна, вътрешнослужбена информация и информация, създадена от други органи. Правото на достъп до обществена информация не следва да се смесва с правото на страна по конкретно производство да се запознава с преписка, нито чрез него да се заобикаля събирането на доказателства по съдебен ред.

В тази връзка правилно ответникът е посочил, че информацията за доклади от извършени проверки от Министерство на здравеопазването, АДФИ, Сметна палата, ДАНС и ГДНП следва да се изиска от съответните органи, които са я съставили и имат правомощието да разрешат предоставянето на достъп до същата. Законосъобразно също така задълженият субект е насочил заявителя към публично достъпните годишни доклади за дейността на ИАМН, публикувани на интернет страницата на агенцията. ЗДОИ изрично в чл. 26, ал. 1 допуска предоставяне на достъп чрез интернет адрес, където данните се съхраняват или са публикувани.

На следващо място, правилен е и изводът на органа за липсата на надделяващ обществен интерес относно исканата информацията, свързана с всички вътрешни правила и заповеди в ИАМН за периода от януари 2023 г. до март 2026 г. И тук искането е формулирано твърде общо, не са посочени конкретни правила, конкретни заповеди със съответния предмет или дейност на регулиране. ЗДОИ предвижда задължение за публикуване на определена категория информация, в т.ч. устройствен правилник, вътрешни правила, свързани с предоставянето на административни услуги на гражданите, но не всяка вътрешна заповед подлежи на предоставяне, без преди това задължения субект да извърши конкретна преценка за наличието на основания за това. Предоставянето на тази информация не би допринесло за повишаване на прозрачността и

отчетността на агенцията по см. на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ.

Предвид изложеното и с оглед липсата на отменителни основания спрямо оспореното решение, жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Д. Д. от [населено място] срещу решение рег. № 93-00-17/23.03.2026 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 40, ал. 3 от Закона за достъп до обществена информация.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: